

værkere paatage sig ved Akkord eller Licitation, skulle være fri for Forsikringspligt, dersom Arbejdet ikke koster mere end 3,000 Kr., men nu er det jo saaledes, at forskellige Haandværkere og Fabrikanter arbejdede i stor Maalestok paa et andet Grundlag end Akkord og Licitation, de arbejde — f. Eks. paa Klædefabrikker — ofte til deres egen Butik, og saa kommer der den Mærkelighed frem, at for alle de Stykker Klæde, de fremstille til eget Salg, falde de ind under Loven, men derimod slippe de, hvis Ulykkestilfældet indtræder ved et Arbejde, de have paataget sig ved Akkord eller Licitation, for et Beløb af ikke over 3,000 Kr. Jeg tror, at man kunde bruge Ændringen, hvis man indskrænkede den til bestemte Erhverv og ikke gjorde den anvendelig paa alle Erhverv, der ere nævnte i § 4 A. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt at fastholde dette Ændringsforslag, der indeholder Forsøg paa at opstille ny Grænser, der dog vilde blive uden Betydning for vedkommende industridrivende, fordi de kun vilde blive til Gavn for en Del af deres Arbejde. Jeg kan derfor ikke indse Nyttens af dem. Jeg tror, at de vilde blive ganske parallelle med de Bestræbelser, der allerede ere gjorte, og som vi have talt om de foregaaende Dage, for at undtage bestemte Arbejdere fra Forsikringen. Det er Ting, som ikke vilde skaffe Arbejdsgiveren nogen Lettelse i Udgifterne til Forsikring, og som derfor kun vilde blive til Skade i de enkelte Tilfælde, hvor Arbejderne ville komme til at lide derunder.

F. Bojsen: Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) henvendte nogle Bemærkninger til mig, som foranledigede mig til at tage Ordet, skønt jeg saa udførligt og ofte har forklaret min Stilling til denne Sag. Jeg erkender med Tilfredshed, at Melodierne i Forhandlingen i Dag ere ganske betydeligt afdæmpede i Modsætning til den overordentlig store Munterhed, der ved 2den Behandling var over, at man havde fundet formentlige Fejl i den formelle Affattelse af Forslaget. De Indvendinger, der nu ere blevne gjorte, forekomme mig oprigtigt talt at have Karakteren af i ganske

særlig Grad at være søgte. Jeg vil tillade mig kortelig at besvare disse Indvendinger. Det ærede Medlem ankede først over, at vi overhovedet havde tilføjet Begrebet „ubemidlede“, et Begreb, der skulde omfatte alle dem, der overhovedet skulde kunne komme ind under Forslaget. Det ærede Medlem har for saa vidt Ret i, at dette Udtryk i og for sig kunde siges at være overflødig. Thi det er givet, at naar man vil behandle vedkommende efter Reglerne om Alderdomsunderstøttelse, er Trangen dermed fastslaaet. Men vi have anset det for rigtigt netop udtrykkeligt at udtale dette for at undgaa at vække Forventninger, der maatte blive skuffede. Thi der tilsigtes ikke herved Tilvejebringelse af en ubetinget Ret for enhver tilskadekommen uden Hensyn til, om Ulykkestilfældet har en afgørende Indflydelse paa hans Erhvervssevne og økonomiske Stilling i det hele. Vi have netop stillet det saaledes, fordi vi kun vilde hjælpe dem, der trænge. Jeg tror, det er rigtigt, at det bliver sagt forud, netop for at undgaa, at Folk skulle søge, som ikke faa. Det ærede Medlem bemærkede da, at man ikke havde behovet at nævne de forskellige Kategorier, som ere stilledes i Spidsen af Forslaget: Husmænd, næringsdrivende o. s. v. Thi Tanken er jo at tage alle med, og saa kunde man sige „alle“. Det ærede Medlem har vist ikke lagt Mærke til, at vi med Hensyn til Kategorien „ubemidlede“ have en Definition i Sygekasseloven, hvor de ubemidlede opstilles i forskellige Kategorier. Den omhandler nogle, som her ere udeladte, nemlig Bestillingsmænd. De have efter Sygekasseloven Adgang til at blive Medlemmer af Sygekasser, men det forekommer mig givet, og det ærede Medlem vil vist ogsaa indrømme mig det ved nærmere Omtanke, skønt han gjorde et vist Nummer ud deraf forleden Dag, at Bestillingsmænd ikke med Rimelighed ville kunne falde ind under denne Lov. Man maa dog forudsætte, at Staten, i hvis Tjeneste de ere, vil sørge for disse Folk i de Tilfælde, hvor de komme til Skade under Udførelsen af deres Tjeneste. Det er der ikke Grund til at tvivle om, og det ærede Medlem vil som Formand i Finansudvalget vide, i hvilken Grad det bliver gennem-